

ขนมหลอกเด็ก

หมอชาวบ้านฉบับนี้นำเอาเรื่อง “ขนมเด็ก” มาเป็นเรื่องขึ้นปก เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก สมัยนี้พ่อแม่ไม่ค่อยมีเวลาเลี้ยงลูก จึงปล่อยให้โทรทัศน์เป็นผู้เลี้ยงลูก แล้วคุณค่าสมัยนี้คือ ทุนิยม หรือเงินนิยม คือ “ทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมากที่สุด” เมื่อถือว่าทำอะไรก็ได้ขอให้ได้เงินมากที่สุด เพราะฉะนั้นก็ทำทุกอย่างให้ได้เงิน โดยไม่คำนึงถึงว่าจะทำร้ายคนอื่นหรือไม่ จึงมีการทำลายสิ่งแวดล้อม ทำลายวัฒนธรรม ทำลายจิตใจ และค่านิยมอันดี รวมทั้งทำลายสุขภาพของคนอื่นด้วย เพื่อให้ได้เงิน

เราจึงเห็นการโฆษณาทุกรูปแบบที่จะให้คนบริโภคมาก ๆ รวมทั้งบริโภคของที่เป็นพิษเป็นภัยต่อสุขภาพด้วย เช่น บุหรี่ สุรา ขนมหลอกเด็ก และอื่น ๆ โทรทัศน์ถูกใช้เป็นสื่อ เพื่อกระตุ้นบริโภคนิยมอย่างรุนแรง ในสหรัฐอเมริกามีคนเป็นโรคอ้วนอย่างน่ากลัวเลื่อนเมืองไปหมด เพราะธุรกิจอาหารที่ทำให้คนกินมากเพื่อจะเอาตังค์เขามาก ๆ โรคที่เกิดจากธุรกิจการกินนี้แก้ไม่ได้ด้วยมาตรการทางการแพทย์

ในสังคมธุรกิจบริโภคนิยมนี้ เด็กก็จะตกเป็นเหยื่อไปด้วยอย่างหนีไม่พ้น พ่อแม่จะต้องปกป้องคุ้มครองลูก ครูจะต้องปกป้องคุ้มครองนักเรียน รัฐบาลจะต้องปกป้องคุ้มครองเด็ก รัฐบาลใดไม่ปกป้องคุ้มครองเด็กก็ไม่ควรอยู่เป็นรัฐบาล เพราะเด็กเป็นอนาคตของชาติ ถ้าอนาคตของชาติถูกบั่นทอนสุขภาพด้วยธุรกิจบริโภคนิยมแล้ว ชาติย่อมพินาศ

เราควรมีรัฐบาลที่รักเด็ก มากกว่ารัฐบาลที่รักธุรกิจบริโภคนิยม

แต่ธุรกิจนั้นสามารถปรับเป็นธุรกิจเพื่อความดีได้

ความดีคือทุนการพัฒนาที่สำคัญที่สุด

ประเวศ วะสี